

NIEUWE KACHELS GEPLAATST OP HOSTAD IN NOVEMBER 2017

Maandag 27 november zijn Geert, Joey en Cees per vliegtuig afgereisd naar Roeme­nië voor het plaatsen van een aantal kachels en plastic voor de daken van de hutjes op Hostad. Door omstandigheden konden Margriet en Yvonne pas een dag later af­reizen en kwamen dinsdag 28 november laat op de avond aan in een compleet vol ge­sneeuwd Sovata. Dat belooft niet veel goeds voor het bezoek aan de modderige wijk Hostad in Sarateni.

De nieuwe en prachtige kachels werden dinsdagmorgen al vroeg afgeleverd in onze opslag bij het gemeentehuis van Sarateni. Geert, Joey en Cees hebben daar alle ka­chels gecontroleerd en alle registratienummers genoteerd. Maria, een van onze Roemeense hulpverleners, die het contact met de leverancier heeft onderhouden en gezorgd heeft dat de kachels op de juiste datum en plaats afgeleverd zouden wor­den, was aanwezig bij de controle van alle kachels. Ook het aantal pijpen en aan­sluitstukken worden gecontroleerd. Alles was gelukkig in orde en de 75 kilo wegen­de kachels werden gesplitst in rechter en linker aansluitingen voor de afvoerpijpen.

Op woensdagmorgen vroeg werden na het ontbijt nog even de SOS regels, de dos­siers en de volgorde van het plaatsen van de kachels doorgenomen. Het was ver­schrikkelijk koud en het had al behoorlijk bevroren. Gelukkig sneeuwde of regende het niet op deze dag. Vol goede moed en met de hoop dat het terrein van Hostad een beetje toegankelijk zou zijn, gaan wij met de bus van Levente op weg naar Hostad. Door de sneeuwval bleek het terrein één grote modderpoel en was het moeilijk om de bus, met daarin de eerste drie kachels, goed naar boven te rijden. Eenmaal halverwege het terrein werd besloten om daar de bus te laten staan en een aantal mannelijke bewoners te vragen om te helpen met het omhoog sjouwen van de zware kachels voor de betreffende hutjes.

Het was duidelijk te merken dat wij niet verwacht werden en zagen gezichten vol ongeloof. Natuurlijk kwamen veel bewoners vragen of zij deze keer ook aan de beurt waren voor zo'n mooie nieuwe kachel. Iedereen werd naar zijn hutje gestuurd en werd aangegeven dat zij moesten afwachten of zij deze keer wel of niet een nieuwe kachel zouden krijgen. Het was best lastig om iedereen tot bedaren te brengen en om de rust terug te krijgen. Dat lukte uiteindelijk wel.

Omdat het terrein bijna onbegaanbaar lijkt, starten wij bovenin en ploeteren wij al glijdend en glibberend naar boven. Wij moeten verschrikkelijk uitkijken waar wij lopen en opletten dat wij niet in een diepe geul terecht komen om vervolgens tot en met je kuit in de dikke en vette klei weg te glijden. De bewoners lopen met veel meer gemak door het terrein omdat zij dat gewend zijn, maar wij hebben écht veel moeite om naar boven te komen. De eerste kachel, de pijpen en aansluitstukken worden uit de bus gehaald door de mannen die wij gevraagd hebben om te helpen en wordt geplaatst bij degene die het eerste aan de beurt is. Als de nieuwe kachel staat, lijkt het hutje er gelijk mooier uit te zien dan daarvoor. Een ongelooflijk dankbare en blij bewoner staat trots naar de nieuwe kachel te kijken en bedankt ons heel hartelijk.

Niet bij alle bewoners is de plaatsing van de nieuwe kachel even makkelijk. Soms moet er iemand het dak op om de oude pijp te verwijderen en/of om de nieuwe pijp door te voeren, soms moet de doorgang voor de pijp wat vergroot worden en soms moet er een nieuw gat gemaakt worden. Dat veranderen is niet zonder risico's. Zo hier en daar vallen stukken van het plafond naar beneden, begeeft de vloer het of vallen er brokstukken uit de muren.

Ondanks de kou en nattigheid zijn er vandaag 7 kachels geplaatst en hebben wij ook al veel hutjes gecontroleerd of zij het plastic dat zij in oktober hebben gekregen, geplaatst hebben. Het is bijna 16.00 uur en wij zijn verkleumd door de kou en de gure wind. Wij gaan terug naar ons logeeradres en zeggen de bewoners morgenochtend weer terug te komen. Het SOS team is blij en heel tevreden met de bereikte resultaten.

De volgende ochtend om 8.30 uur staan Levente, Tunde en Julia, 3 van onze Roemeense hulpverleners, al klaar om ons te helpen met het plaatsen van de andere kachels en het controleren van het in oktober uitgegeven plastic voor de daken.

Vandaag begint niet echt vrolijk. Wij komen bij het pas gebouwde hutje van Maria. Het hutje is opgebouwd uit takken en twijgen met daar tussen klei. De klei wordt net zo lang aangesmeerd totdat er een redelijke dikke muur ontstaat. Dat blijft prima staan totdat er een bui regen tegenaan komt. Door de regen smelt de klei als het ware tussen de takken en twijgen uit en moet er opnieuw aangesmeerd worden met klei. Maria heeft een open vuur midden in haar hutje gemaakt om het warm te hebben en wat eten te bereiden in een kapotte pan. Dit is wel heel erg triest. Helaas heeft Maria het plastic dat zij in oktober had gekregen voor het dakje, geruild voor iets anders. Zij heeft daarmee de kans voor het krijgen van kachel verspeeld. Gelukkig bood later op de dag een van de bewoners Maria aan om een oude kachel bij haar te plaatsen. Dat was wel een fijne gedachte.

Ondanks de extreme kou en de vele regen plaatsen wij de rest van de kachels tot grote vreugde van de bewoners. In oktober van dit jaar hadden Rozalia en Pal plastic voor het zeer slechte dak gekregen, maar zagen dat niet liggen. Uit nader onderzoek bleek dat Pal een herseninfarct heeft gehad en het plastic er niet zelf op kon leggen. Dat was triest, het plastic moest echt op het dak vanwege de enorme lekkages. Wij besloten om de mannen van Hostad die ons geholpen hadden met het sjouwen van de kachels te vragen of zij misschien wilden helpen met het plaatsen van het plastic op het dak. De mannen van Hostad weten dat zij voor de hulp een kleine betaling zouden krijgen en vol goede moed werd gestart.

Het plaatsen van het plastic was echter niet eenvoudig. Eerst moest de sneeuw en de ijzel van het dak geveegd worden, dan het verrotte hout weggehaald worden en moesten er ergens houten latten of smalle planken vandaan komen om het plastic vast te maken op de overgebleven balken van het huisje. De regen werd erger en was het bijna ondoenlijk om het plastic op het dak te leggen. Het team van SOS besluit om naar ons logeeradres te gaan omdat wij door en door nat en koud zijn. De mannen gaan stug door met het plaatsen van het plastic en wij beloven om de volgende ochtend terug te komen.

Stijf en rillend van de kou stappen wij in de bus van Levente en gaan om 16.00 uur richting ons logeeradres. Heerlijk een warme douche nemen en thee drinken.

De volgende ochtend gaan wij weer vroeg naar Hostad om te kijken naar het plastic op het dak van het huisje van Rozalia en Pal. De mannen stonden al te wachten op onze komst en vol trots lieten zij hun werk zien. Wat wij zagen was meer dan schitterend. Het plastic lag perfect op het dak en was prima bevestigd. Wát waren Rozalia en Pal blij en gelukkig !!! Zij kunnen de winter droog en warm doorkomen. De mannen hebben wij wat meer beloofd dan normaal, zij waren uiteindelijk tot 19.30u in de kou, regen en in het donker bezig geweest met het plaatsen van het plastic. Wij verlaten Hostad met meer dan gelukkige mensen die het in de komende winter warm en droog zullen hebben. Dat is een mooie en fijne gedachten voor het team.

Als laatste gaan wij, op verzoek van de burgemeester van Sarateni, een kachel brengen bij Dominic die beneden in het dorp woont. Er is inderdaad dringend een kachel nodig. Het pad naar het huisje van Dominic is lang en het regende

behoorlijk. Cees bedenkt zich geen moment en rijdt de bus achteruit het lange pad op. De bus staat nu lekker dichtbij en Joey en Cees kunnen nu zo de nieuwe kachel uit de bus tillen. Geert maakt onder-tussen de boel binnen klaar voor het plaatsen van de kachel. Binnen no-time staat de nieuwe kachel klaar voor gebruik. Dominic weet niet hoe hij ons moet bedanken en kijkt verlegen naar de kachel.

Wij zeggen Dominic gedag en gaan willen op weg naar ons logeeradres; helaas de bus staat vastge-zogen in de blubber en is met geen mogelijkheid los te rijden. Dominic schiet ons te hulp en komt met tak-jes om die voor de wielen te leggen. Dat werkte ook niet. Uiteindelijk komen komt er steengruis aan te pas dat vóór en achter de wielen wordt gelegd. Met z'n allen duwen en ja hoor, de bus komt los en kun-nen wij na dik een uur eindelijk weg rijden. Een dankbare en blijde blij Dominic zwaaide ons uit.

Natuurlijk willen wij nogmaals alle donateurs én met name **Sylvia Wilhelmina Stichting** heel erg be-danken die het plaatsen van deze kachels mogelijk hebben gemaakt. Het is een mooie en fijne gedachte dat veel gezinnen het in de komende winter lekker warm zullen hebben.

Voor april 2018 staat een nieuwe serie kachels in de planning om geplaatst te worden. Wij blijven u op de hoogte houden van dit mooie project.